

венъ. Русситѣ загубили трима убити и четирма тежко ранени.

На 3-й юлия самъ Гурко останялъ въ Хаинитѣ, а къмъ Ески-Загра и Сливенъ испроводилъ единъ отредъ казаци. Задъ колибитѣ Оризари, казацитѣ сръщяли тълпи черкези и башибозуци, съ които заловили малко сражение и испроводили за подкрѣпление. Щомъ стигнало това подкрѣпление башибозуцитѣ се разбѣгали, кой на кждѣ може. Казацитѣ ги гонили до сръдъ нощъ и се върнѣли съ много взета отъ турскитѣ чети плячка. Загубитѣ имъ били 1 убитъ и 3 ранени.

На 4 юлия, генералъ Гурко се ухитилъ къмъ Казанлъкъ. Съ този отредъ имало една дружина отъ българското опълчение. Друга часть отъ дружинитѣ, наедно съ единъ казашки полкъ, останѣли въ Хаинкюю съ своя началникъ генералъ Столѣтова, като ариергардъ. Столѣтовъ трѣбовало да трѣгне подиръ Гурка на другия день или на 6 юлия.

Прѣдъ отреда на Гурка вървѣли казацитѣ. Като се приближавали къмъ Мъглишъ, казацитѣ били посръщяти отъ силни пушечни гърмежи изъ градинитѣ въ Лаханлий. Това било на 4 юлия. За да отблъснатъ турцитѣ отъ тѣзи доволно силна и опасна позиция, всичка стрѣлкова бригада и всичка конница се заловила въ бой. Упорно се държалъ неприятельтъ, но не по-малко упорно го нападали и руситѣ. Най-подиръ тѣ се спуснѣли върху му съ щикове и го подгонили. Тукъ били взети много плѣнини, между които — казанлъжския каймакаминъ. Турцитѣ загубили 400 души, руситѣ — 40, въ това число 2 офицери тежко ранени. Вечерьта Гурко стигналъ до Мъглишъ, на половинъ пѣтя отъ Хаинитѣ въ Казанлъкъ, и ношувалъ съ своя отредъ.

На 5 юлия, сутринята рано, генералъ Гурко трѣгналъ изъ Мъглишъ, раздѣлил войската си на три колони: дѣсна, сръдня и лѣва, и распоредилъ да нападнатъ Ка-